

עין משפט
ור מוצה

עין משפט
ור מוצה

כל המנחות באות מצה פרק חמישי מנחות

מסורת הש"ס

פירקין (דף נג.) ילפינן מנחת תורת לענין מנחה מנחת מנחת
 אע"ג כדנחת תורת כמידי סולת וכו' אינה כהא סולת אלא מנחת
 הא רבי שמעון ברבי מכלתין דנפקא לן מנחת תורת כל המנחות דלין
 מהמנחה פוסלת בהן והכא בעי קרא לרביי מנחת העומר ומנחת קנאות
 (סוטה) ולא נפקא לן מנחת תורת
 ונראה לפרש דלא שייך הכא למדרש
 מנחת תורת כלל משום דכתיבי ריבוי
 ומיעוטי דתלמא ריבויי כתיבי ותלמ
 מיעוטי את המנחה והנחת והקריבה
 לרבות מאלה והקריב והקריבה והגש
 והגשה למעט דמכוחא קויגא
 דשמעין לפיכך לרין לרין מה יש לנו
 לרבות ומה יש לנו למעט ורובן דהכא
 מאלה למעוטי שמי הלחם ולחם הפנים
 דרשין כתיבי שמעין וכן ה"ה
 דהקריבה למעוטי מנחת נכסים אכל
 ה"ה דהגשה למעוטי מנחת כהנים
 ומנחת כהן משיח לא דרשין ולי לא
 דרשין ליה הכא דרשין ליה כמילתא
 אחריתי ומסתבר להו למעוטי הך טפי
 ממנחת כהנים ומנחת כהן משיח ממוך
 כפרתו של רבי שמעון גופה דלקמן
 דמקרא אמעט להו והדר אמעט
 מנחת כהנים ומנחת כהן משיח:
והבאת לרבות כנחת העומר
 והקריבה לרבות מנחת
 סוטה. תימא דמובחלת הוה ליה
 למילף נמי מנחת סוטה דכתיבי בה
 נמי הבלה דקדאמר ר' יהודה וי"ל
 דקנאל הוא לאוקומי טפי כמנחת
 העומר דליכא שמן ולגינה וליכא נמי
 סולת וכו' קמח: **מנחת** סוטה
 שבעונה הגושה אינו ריבוי. ותימא
 ולמא שמי הלחם ויכחו דטעוטיס
 תנופה ולא הגשה דקדאמר כתיבי
 וי"ל דליכא למיפך מה לשמי הלחם
 שן לין מהן לאישים אך תימא לוג
 שן מלוגע ואשמו ויכחו וככשי ערבת
 ושלמי ימיד דטעוין תנופה ולא הגשה
 ולקמן לרבי יהודה קשה טפי דלא
 מלרין קרא למנחת העומר (ס' מדינא
 יליף דליכא למיפך דפרשימין:
רבי שמעון אומר את המנחה כו'.
 הכא דריש רבי שמעון את
 ונספ' ק' (נעיל א'): גבי את כל הלוגנה
 לא דריש (ו' ונס' פירשין):
יכול שאני מרבה את שתי הלהם
 ולהם הפנים. משמע הכא
 דהו טפי ככלל את המנחה ממנחת
 העומר ומנחת סוטה ועליל (דף נז.)
 משמע איפכא גבי מנחת וס' פירשתי
 וי"ל משום דכאן משערים גרעני ולי
 נמי כמר דמעוטי כל נטוה שמי הלחם
 ולחם הפנים כתיבי הך ריבוי:
 ונאות

מנחת חובה ונאמר הכא מנחת נדבה
 מה מנחת נדבה מעונה הגושה אף מנחת
 חובה מעונה הגושה מה למנחת נדבה שכן
 מעונה שמן ולבונה מנחת סוטה תוכיה מה
 למנחת סוטה שכן מעונה תנופה מנחת
 נדבה תוכיה (ו' וחזר הרין לא ראי זה כראי
 זה ולא ראי זה כראי זה הצד השווה שבהן
 ששוו לקמיצה ושוו להגשה אף אני אביא
 מנחת חוטא ששוה להן לקמיצה תשוה להן
 להגשה מה להצד השווה שבהן שכן הוכשרו
 לבא בעשיר כבעני תאמר במנחת חוטא שלא
 הוכשרה לבא בעשיר כבעני חלמוד לומר
 את המנחה רבי שמעון אומר והבאת לרבות
 מנחת העומר להגשה וכן הוא אומר ויהבאתם
 את עומר ראשית קצירכם אל הכהן והקריבה
 לרבות מנחת סוטה להגשה (ו' וכן הוא אומר
 והקריב אותה אל המזבח ודין הוא (ו' ומה
 מנחת מנחת סוטה מעונה תנופה מעונה
 הגושה מנחת סוטה שטעונה תנופה אינו דין
 חוין מנחת העומר תוכיה מה למנחת העומר
 שכן מעונה שמן ולבונה מנחת חוטא תוכיה
 וחזר הרין לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה
 כראי זה הצד השווה שבהן ששוו לקמיצה
 ושוו להגשה אף אני אביא מנחת סוטה
 ששוותה להן לקמיצה תשוה להן להגשה
 מה להצד השווה שבהן שכן לא הוכשרו לבא
 קמח תאמר מנחת סוטה שהוכשרה לבא
 קמח ת"ל והקריבה ר' יהודה אומר והבאת
 לרבות מנחת סוטה להגשה וכן הוא אומר
 והביא את קרבנה עליה אבל מנחת העומר
 לא צריכא קרא מאי מעמא מדינא קא אתיא
 ומה הך חוין מנחת חוטא מעונה תנופה
 מעונה הגושה מנחת העומר שטעונה תנופה
 אינו דין שטעונה הגושה מה למנחת חוטא
 שכן באה חוין מנחת סוטה תוכיה מה
 למנחת סוטה שכן באה לברר עון (ו' דמוכרת
 עון היא מנחת חוטא תוכיה וחזר הרין לא
 ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה הצד
 השווה שבהן שכן שוו לקמיצה ושוו להגשה
 אף אני אביא מנחת העומר ששוותה להן
 לקמיצה תשוה להן להגשה ומאי (ו' פרכת
 רבי שמעון פריך הכי מה להצד השווה
 שבהן שכן מצויין ורבי יהודה אדרבה הא
 מצוייה טפי הך זימנין דלא משכחת לה כלל או אינו
 אומר והבאת לא אביא מנחת חוטא אלא
 מביא מנחת מן החוין חובה וכו' אף יחיד
 שמביא מנחת מן החוין נדבה (יכול) יביא מנחת
 מן השעוין נדבה ת"ל אלה אין לי אלא אלה או אינו
 אומר את המנחה לרבות שאר מנחות (ו' כנון
 מנחת נכרים מנחת נשים להגשה יכול שאני
 מרבה אף שתי הלהם ולחם הפנים מרבה
 אני שאר מנחות שיש מהן לאישים ומציא אני
 שתי הלהם ולחם הפנים ואלה מנחת נכרים
 והלא מנחת נכרים יכול יהא מעונה
 הגושה ת"ל והקריבה והא אפיקתיה והקריב
 והקריבה ומה ראית לרבות שאר

מנחת חובה. חוטא (ו' דהאי קרא להגשה
 כמנחת נדבה כתיבי: **מנחת**
 סוטה סוטה. שאינה טעונה שמן ולבונה
 וטעונה הגושה כדאמר ל' קמן
 והקריבה לרבות מנחת סוטה (ו' במדבר
 ה') והינן את המנחה. מנחת חוטא ומנחת
 נדבה (אין) טעוין תנופה
 דקמתי במתי' (ע"פ): **מנחת חוטא לא**
סוכשרה לבא. אלא בעני דכתיבי בירקא
 כקרבן עולה ויורדים והכינה אל הכהן
 וקמן וגו' ורבי שמעון ומנא קמא לא
 פליגי אלא מר דריש חדא ומר דריש
 חדא: וכן **סו' אומר.** כמנחת סוטה
 והקריב אותה אל המזבח: והלא דין
 סו' ולא בעי קרא למנחת סוטה:
מה מנחת חוטא כו' טעונה סוטה.
 דכתיב לעיל מלח (ו' המנחה: **מנחת**
 העומר כהא שערין צפרק רבי
 ישמעאל (לקמן סו'): ולא סוכשרו לבא
 קמח. אלא סולת דמנחת חוטא כתי'
 עשירית האיה סולת (ויקרא ה') ובעומר
 כתיבי (ס' ג) מנחת ומשמנה דהא
 דכתיבי בירקא (ס' וכו') והקריב מנחת
 נכרים כמנחת העומר כתיבי וגרשה
 היינו סלח ומנחת סוטה כתיבי קמח
 שעורים (ו' ס' והקריבה: לרבות
 מנחת סוטה (ו' וי"ל ולא אתא מדויג:
אלל מנחת העומר לא לריכא קרא.
 ו"ל' ל' יהודה והקריב מאי דריש
 ניה מרין ומיקו לה לך דרשה דריש
 רבי שמעון לקמן (ו' מן והקריב
 והקריבה להוליא (ו' שמי הלחם ולחם
 הפנים: **לכר עון.** לידע אס טמאה
 אס לזו הלך (לזו) תשיגה היא:
ורבי שמעון. דמלרין קרא למנחת
 העומר פריך הכי מה להך שכן
 מלרין אפי' מאה פתמיס כשני אס
 אירע הדבר תאמר בעומר דפעס
 אחת ומו לא: (ו' וסא מלוייה טפי.
 דכלל שנה היא: וקפרינא מנא או
 אינו אומר וסכאס. לא למנחת סוטה
 ולא לעומר אלא לומר ולרבות שיד
 מתנדב מנחה אחרת שאינו מענין אלו
 ה' מנחות האמור צפרסה (ויקרא ג'
 סלח ומנחת ומרששת ומלפיה שיש בה
 שמיס (ו' דכל הך חוין (ו' דכתיבי
 (ו' סלח וסלח חוין וקמתי וסכאס לרבות
 שיחיד מתנדב מן השעוין (א' ו' ומצינן
 מן השעוין. מנחת מנחת העומר:
 (ו' ס' (ו' אלה. (ו' להך דרשה אלא
 ללמ על (ו' העומר (ו' הכי עלי אלה
מנחה. קמס שמכיל כל אלה
 תמישתן בעל כרחו: מאלה. מקלח
 אלה: **רבי שמעון אומר אס המנחה.**
 (ו' אמרנו לרבות את שאר מנחות
 כנון של חוטא להגשה יכול שאני
 מרבה הימנו אף שמי הלחם ולחם
 הפנים: **מאלה.** משמע מיעוטא
 כלומר אין טעון הגשה אלא הדומה
 לאלו: **וסא אפיקסיס.** לרבות מנחת
 סוטה: **והקריב.** מני למכתב וכתיבי
 (ו' והקריבה: ממעטה מנחת
 נכרים דמשמע מיעוט אותה דאיידי
 בה ולא אחרת: (ו' מרבה אני שאר
 מנחות. שאין כמנחת צפרסה
 כנון של חוטא (ו' ונס' הכאות
 כנלל עלמן דומות לה' מנחות
 צפרסה (ו' וסא **מכעי לגופיה.**
 שיהיו מנחות האלו טעונית הגשה:
 מנחת

פירקין (דף נג.) ילפינן מנחת תורת לענין מנחה מנחת מנחת
 אע"ג כדנחת תורת כמידי סולת וכו' אינה כהא סולת אלא מנחת
 הא רבי שמעון ברבי מכלתין דנפקא לן מנחת תורת כל המנחות דלין
 מהמנחה פוסלת בהן והכא בעי קרא לרביי מנחת העומר ומנחת קנאות
 (סוטה) ולא נפקא לן מנחת תורת
 ונראה לפרש דלא שייך הכא למדרש
 מנחת תורת כלל משום דכתיבי ריבוי
 ומיעוטי דתלמא ריבויי כתיבי ותלמ
 מיעוטי את המנחה והנחת והקריבה
 לרבות מאלה והקריב והקריבה והגש
 והגשה למעט דמכוחא קויגא
 דשמעין לפיכך לרין לרין מה יש לנו
 לרבות ומה יש לנו למעט ורובן דהכא
 מאלה למעוטי שמי הלחם ולחם הפנים
 דרשין כתיבי שמעין וכן ה"ה
 דהקריבה למעוטי מנחת נכסים אכל
 ה"ה דהגשה למעוטי מנחת כהנים
 ומנחת כהן משיח לא דרשין ולי לא
 דרשין ליה הכא דרשין ליה כמילתא
 אחריתי ומסתבר להו למעוטי הך טפי
 ממנחת כהנים ומנחת כהן משיח ממוך
 כפרתו של רבי שמעון גופה דלקמן
 דמקרא אמעט להו והדר אמעט
 מנחת כהנים ומנחת כהן משיח:
והבאת לרבות כנחת העומר
 והקריבה לרבות מנחת
 סוטה. תימא דמובחלת הוה ליה
 למילף נמי מנחת סוטה דכתיבי בה
 נמי הבלה דקדאמר ר' יהודה וי"ל
 דקנאל הוא לאוקומי טפי כמנחת
 העומר דליכא שמן ולגינה וליכא נמי
 סולת וכו' קמח: **מנחת** סוטה
 שבעונה הגושה אינו ריבוי. ותימא
 ולמא שמי הלחם ויכחו דטעוטיס
 תנופה ולא הגשה דקדאמר כתיבי
 וי"ל דליכא למיפך מה לשמי הלחם
 שן לין מהן לאישים אך תימא לוג
 שן מלוגע ואשמו ויכחו וככשי ערבת
 ושלמי ימיד דטעוין תנופה ולא הגשה
 ולקמן לרבי יהודה קשה טפי דלא
 מלרין קרא למנחת העומר (ס' מדינא
 יליף דליכא למיפך דפרשימין:
רבי שמעון אומר את המנחה כו'.
 הכא דריש רבי שמעון את
 ונספ' ק' (נעיל א'): גבי את כל הלוגנה
 לא דריש (ו' ונס' פירשין):
יכול שאני מרבה את שתי הלהם
 ולהם הפנים. משמע הכא
 דהו טפי ככלל את המנחה ממנחת
 העומר ומנחת סוטה ועליל (דף נז.)
 משמע איפכא גבי מנחת וס' פירשתי
 וי"ל משום דכאן משערים גרעני ולי
 נמי כמר דמעוטי כל נטוה שמי הלחם
 ולחם הפנים כתיבי הך ריבוי:
 ונאות

פירקין (דף נג.) ילפינן מנחת תורת לענין מנחה מנחת מנחת

אע"ג כדנחת תורת כמידי סולת וכו' אינה כהא סולת אלא מנחת

הא רבי שמעון ברבי מכלתין דנפקא לן מנחת תורת כל המנחות דלין

מהמנחה פוסלת בהן והכא בעי קרא לרביי מנחת העומר ומנחת קנאות

(סוטה) ולא נפקא לן מנחת תורת

ונראה לפרש דלא שייך הכא למדרש

מנחת תורת כלל משום דכתיבי ריבוי

ומיעוטי דתלמא ריבויי כתיבי ותלמ

מיעוטי את המנחה והנחת והקריבה

לרבות מאלה והקריב והקריבה והגש

והגשה למעט דמכוחא קויגא

דשמעין לפיכך לרין לרין מה יש לנו

לרבות ומה יש לנו למעט ורובן דהכא

מאלה למעוטי שמי הלחם ולחם הפנים

דרשין כתיבי שמעין וכן ה"ה

דהקריבה למעוטי מנחת נכסים אכל

ה"ה דהגשה למעוטי מנחת כהנים

ומנחת כהן משיח לא דרשין ולי לא

דרשין ליה הכא דרשין ליה כמילתא

אחריתי ומסתבר להו למעוטי הך טפי

ממנחת כהנים ומנחת כהן משיח ממוך

כפרתו של רבי שמעון גופה דלקמן

דמקרא אמעט להו והדר אמעט

מנחת כהנים ומנחת כהן משיח:

והבאת לרבות כנחת העומר

והקריבה לרבות מנחת

סוטה. תימא דמובחלת הוה ליה

למילף נמי מנחת סוטה דכתיבי בה

נמי הבלה דקדאמר ר' יהודה וי"ל

דקנאל הוא לאוקומי טפי כמנחת

העומר דליכא שמן ולגינה וליכא נמי

סולת וכו' קמח: **מנחת** סוטה

שבעונה הגושה אינו ריבוי. ותימא

ולמא שמי הלחם ויכחו דטעוטיס

תנופה ולא הגשה דקדאמר כתיבי

וי"ל דליכא למיפך מה לשמי הלחם

שן לין מהן לאישים אך תימא לוג

שן מלוגע ואשמו ויכחו וככשי ערבת

ושלמי ימיד דטעוין תנופה ולא הגשה

ולקמן לרבי יהודה קשה טפי דלא

מלרין קרא למנחת העומר (ס' מדינא

יליף דליכא למיפך דפרשימין:

רבי שמעון אומר את המנחה כו'.

הכא דריש רבי שמעון את

ונספ' ק' (נעיל א'): גבי את כל הלוגנה

לא דריש (ו' ונס' פירשין):

יכול שאני מרבה את שתי הלהם

ולהם הפנים. משמע הכא

פירקין (דף נג.) ילפינן מנחת תורת לענין מנחה מנחת מנחת
 אע"ג כדנחת תורת כמידי סולת וכו' אינה כהא סולת אלא מנחת
 הא רבי שמעון ברבי מכלתין דנפקא לן מנחת תורת כל המנחות דלין
 מהמנחה פוסלת בהן והכא בעי קרא לרביי מנחת העומר ומנחת קנאות
 (סוטה) ולא נפקא לן מנחת תורת
 ונראה לפרש דלא שייך הכא למדרש
 מנחת תורת כלל משום דכתיבי ריבוי
 ומיעוטי דתלמא ריבויי כתיבי ותלמ
 מיעוטי את המנחה והנחת והקריבה
 לרבות מאלה והקריב והקריבה והגש
 והגשה למעט דמכוחא קויגא
 דשמעין לפיכך לרין לרין מה יש לנו
 לרבות ומה יש לנו למעט ורובן דהכא
 מאלה למעוטי שמי הלחם ולחם הפנים
 דרשין כתיבי שמעין וכן ה"ה
 דהקריבה למעוטי מנחת נכסים אכל
 ה"ה דהגשה למעוטי מנחת כהנים
 ומנחת כהן משיח לא דרשין ולי לא
 דרשין ליה הכא דרשין ליה כמילתא
 אחריתי ומסתבר להו למעוטי הך טפי
 ממנחת כהנים ומנחת כהן משיח ממוך
 כפרתו של רבי שמעון גופה דלקמן
 דמקרא אמעט להו והדר אמעט
 מנחת כהנים ומנחת כהן משיח:
והבאת לרבות כנחת העומר
 והקריבה לרבות מנחת
 סוטה. תימא דמובחלת הוה ליה
 למילף נמי מנחת סוטה דכתיבי בה
 נמי הבלה דקדאמר ר' יהודה וי"ל
 דקנאל הוא לאוקומי טפי כמנחת
 העומר דליכא שמן ולגינה וליכא נמי
 סולת וכו' קמח: **מנחת** סוטה
 שבעונה הגושה אינו ריבוי. ותימא
 ולמא שמי הלחם ויכחו דטעוטיס
 תנופה ולא הגשה דקדאמר כתיבי
 וי"ל דליכא למיפך מה לשמי הלחם
 שן לין מהן לאישים אך תימא לוג
 שן מלוגע ואשמו ויכחו וככשי ערבת
 ושלמי ימיד דטעוין תנופה ולא הגשה
 ולקמן לרבי יהודה קשה טפי דלא
 מלרין קרא למנחת העומר (ס' מדינא
 יליף דליכא למיפך דפרשימין:
רבי שמעון אומר את המנחה כו'.
 הכא דריש רבי שמעון את
 ונספ' ק' (נעיל א'): גבי את כל הלוגנה
 לא דריש (ו' ונס' פירשין):
יכול שאני מרבה את שתי הלהם
 ולהם הפנים. משמע הכא
 דהו טפי ככלל את המנחה ממנחת
 העומר ומנחת סוטה ועליל (דף נז.)
 משמע איפכא גבי מנחת וס' פירשתי
 וי"ל משום דכאן משערים גרעני ולי
 נמי כמר דמעוטי כל נטוה שמי הלחם
 ולחם הפנים כתיבי הך ריבוי:
 ונאות

פירקין (דף נג.) ילפינן מנחת תורת לענין מנחה מנחת מנחת

אע"ג כדנחת תורת כמידי סולת וכו' אינה כהא סולת אלא מנחת

הא רבי שמעון ברבי מכלתין דנפקא לן מנחת תורת כל המנחות דלין

מהמנחה פוסלת בהן והכא בעי קרא לרביי מנחת העומר ומנחת קנאות

(סוטה) ולא נפקא לן מנחת תורת

ונראה לפרש דלא שייך הכא למדרש

מנחת תורת כלל משום דכתיבי ריבוי

ומיעוטי דתלמא ריבויי כתיבי ותלמ

מיעוטי את המנחה והנחת והקריבה

לרבות מאלה והקריב והקריבה והגש

והגשה למעט דמכוחא קויגא

דשמעין לפיכך לרין לרין מה יש לנו

לרבות ומה יש לנו למעט ורובן דהכא

מאלה למעוטי שמי הלחם ולחם הפנים

דרשין כתיבי שמעין וכן ה"ה

דהקריבה למעוטי מנחת נכסים אכל

ה"ה דהגשה למעוטי מנחת כהנים

ומנחת כהן משיח לא דרשין ולי לא

דרשין ליה הכא דרשין ליה כמילתא

אחריתי ומסתבר להו למעוטי הך טפי

ממנחת כהנים ומנחת כהן משיח ממוך

כפרתו של רבי שמעון גופה דלקמן

דמקרא אמעט להו והדר אמעט

מנחת כהנים ומנחת כהן משיח:

והבאת לרבות כנחת העומר

והקריבה לרבות מנחת

סוטה. תימא דמובחלת הוה ליה

למילף נמי מנחת סוטה דכתיבי בה

נמי הבלה דקדאמר ר' יהודה וי"ל

דקנאל הוא לאוקומי טפי כמנחת

העומר דליכא שמן ולגינה וליכא נמי

סולת וכו' קמח: **מנחת** סוטה

שבעונה הגושה אינו ריבוי. ותימא

ולמא שמי הלחם ויכחו דטעוטיס

תנופה ולא הגשה דקדאמר כתיבי

וי"ל דליכא למיפך מה לשמי הלחם

תורה אור השלם

- דבר אל בני ישראל
- ואמרת אליהם כי תבאו אל
- הארץ אשר אני נתן לכם
- ותקצרתם את קצירת
- האדמה את עמר ראשית
- קצירכם אל הבית
- ורקב
- ולקח הברך מן הבית אל
- את מנחת הקמח ורובץ
- את המנחה לפני ה' והקריב
- אתה אל המזבח
- במדבר כ"ט
- והביא ראשית את אשור
- אל הבית והביא את
- קרבנה עליה עשרת
- האיפה קמח שעירים לא
- ירק עליה שמן ולא יתן
- עליה לבנה כי מנחת קמח
- היא מנחה ורקבן קמח
- במדבר כ"ט

הגהות הב"ח

- ה"ה ר"ה דריש מנחת סוטה
- ו"י להכשי פירי מלרבי
- מ"ה שכן טעונה תנופה
- מנחת סוטה (ו' ר"ה מה
- מנחת ו"י המנחה פירי
- מנחת ר"ה לא והשעוין
- לרוב קמח מנחת העומר
- ו"י יריקא ו"א מקריב:
- ר"ה והקריבה מנחת
- ל' קולס דהא ר"ה אפיקתיה:

רבינו גרשום

אף מנחת חוטא שריא חובה
 טעונה תנופה: מנחת סוטה
 תוכיה שטעונה תנופה
 ותנופה כדאמר ב"מנחת
 חוטא לא הוכשרה לרוב
 בעשיר כבעני דעשיר חוטא
 מביא כר בהמה ועני מנחת:
 מה להצד השווה שכן לא
 הוכשרו לבא קמח מנחת
 חוטא באה סולת נקיה מנחת
 העומר אע"ג רשעויה היה
 י"ג פתמיס היה מנופה היה
 שיהיה סולת נקיה מנחת
 (וסתם) באה לברר עון או
 דיתנה אס לא תאמר במנחת
 העומר שאינה באה על עון:
 מנחת חוטא תוכיה שאינה
 לברר עון: שכן מצויין סתם
 פתמיס בשנה טעונה חוטא:
 אדרבה מנחת העומר חוטא:
 טפי. דלא מביא רלא היא
 פסע אחת בשנה: או אינו
 אומר והבאת ל' יהודה
 קאמר דריש והבאת
 למנחת סוטה אלא לרבות
 שיחיד מתנדב ויביא מנחת
 אחרת חוץ מאלה חסם
 מנחת שבעין וספין אחר
 כלומר מן השעוין לרבות
 שאר מנחות להגשה כנון

מנחת עובדי כוכבים ונשים חוטא: והא אפיקתיה לרבות מנחת סוטה אס כן הוה ליה לימיר (והקריב) מאי והקריבה למעוטי מנחת נכרים: